

Metode, og jeg ser ikke rettere end, at de Bestyrelsesmedlemmer, som skal udnævnes af Ministeren, bør udnævnes udenfor den nuværende Bestyrelses Kreds og ogsaa udenfor Aktionærernes Kreds, og i den Retning har vi derfor stillet Ændringsforslag.

Den ærede Ordfører sagde, at det var ligegyldigt, om der var 3 eller 4 Bestyrelsesmedlemmer paa Statens Vegne i Selskabet. Den Udtalelse forbauser mig i høj Grad, thi det kan dog ikke være ligegyldigt, om Staten er repræsenteret i Forhold til sin Kapital eller ikke. Det forekommer mig tværtimod at være ganske urimeligt kun at byde Staten dette.

Endvidere har vi i samme Ændringsforslag foreslaaet, at Bestyrelsens Løn, som efter Flertallets Forslag er ansat til 50 000 Kr., skal være højst 25 000 Kr. i alt, heri indbefattet Tantiømer og alt, hvad der overhovedet kan komme ind under Begrebet Løn til Bestyrelsen. Efter Flertallets Forslag skal Bestyrelsen ikke blot have 50 000 Kr. i Løn, men desuden kan man lønne et Forretningsudvalg ganske kongeligt, om man vil. Det er der overhovedet ingen Grænser sat for, og enhver ved jo, at Forretningsudvalg i saadanne Aktieselskaber ofte har en meget stor Løn, det vil altsaa heller ikke være udelukket her, men tværtimod, det er endogsaa forudsat, det nævnes udtrykkeligt, og det er et Forhold, som jeg finder ganske urimeligt. Der burde for det første aldrig gives Tantiøme til Bestyrelsesmedlemmer og Forretningsudvalgsmedlemmer i saadanne Selskaber, og der burde heller ikke gives en Løn, der svarer til mere end 25 000 Kr. til en Bestyrelse som den, der her er Tale om. Jeg vil derfor meget anbefale det høje Ting at stemme for dette Ændringsforslag om, at Lønnen nedsættes til 25 000 Kr. alt indbefattet. Der bliver jo tilstrækkelig mange Punkter tilbage, hvor Selskabet kan administrere saaledes, at det forventede Overskud til Fordeling blandt Abonnementerne ikke vil opstaa. Jeg skal blot nævne en saadan Ting som Lønnen til de ledende Direktører i Selskabet. Der er jo ikke det mindste i Vejen for, at der kan gives dem Lønninger op til 30—40—50 000 Kr., ja, endog 100 000 Kr., dèr er der slet ikke sat nogen Begrænsning. Vi har dog ikke stillet noget Forslag i saa Henseende, idet vi forventer, at den højtærede Minister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Selskabet ikke administrerer saaledes, at det med Flid sørger for, at det ikke kan give det forventede Overskud eller kan gaa ned til det forventede Lavmaal i Betalingen for Telefon-

abonnement, som der har været Tale om. Endelig har det socialdemokratiske Mindretal under Nr. 4 foreslaaet, at det udbetalte Udbytte ikke maa være højere end 1 pCt. over det aarlige Gennemsnit af Nationalbankens Diskonto. Vi har ikke villet gaa med til de 8 pCt. og heller ikke til de 7 pCt., som Telefonabonnentforeningen vilde sætte som Maksimum, fordi 7 eller 8 pCt. til Tider kan være for meget og maaske til andre Tider, under Højkonjunkturer, for lidt. 1 pCt. over Nationalbankens Diskonto vil altid være rimelig baade under opadgaaende og nedadgaaende Konjunkturer. At 7 eller 8 pCt. er for meget, forekommer mig at fremgaa deraf, at det kan man ikke faa for andre Aktier; efter de Klager, der kommer fra Storindustrien, vil det i alt Fald være umuligt at faa et saadant Udbytte af Industriaktier. Kun Bankaktier kan give et saadant Udbytte, men de regnes jo ogsaa til de fineste, selv om det har vist sig i den senere Tid ved Regnskabernes Opgørelse, at der har været Maade med Finheden. Det er ikke rigtigt, hvad den ærede Ordfører for Flertallet sagde, at selv om vi fikserer 8 pCt. som Maksimum, var det ikke sikkert, at Aktionærerne fik det. Det kan dog formodentlig trøste Aktionærerne, at de har faaet det Udbytte hidtil, og ogsaa, som vi har set for nogle Dage siden, for sidste Aar, skønt der baade her og andet Steds er klaget over, at Selskabet stod meget daarligt, at dets Aktier var i Vaande — for øvrigt stod de omkring ved Pari, i 101—102, indtil for nogle Dage siden. Jeg tror ikke, at det kan nægtes, at fastsætter man 8 pCt., vil det blive Normen, og saa vil Aktionærerne faa 8 pCt. hvert Aar. Det synes Aktionærerne ogsaa at have en fast Tro paa, for Kursen er i de sidste Dage røget op til 107—108. Børsen i alt Fald har saaledes en god Tro til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og til Flertallet i denne Sal. De, der køber Aktierne, maa tro paa, at Selskabet vil faa Koncessionen, og naar det faar den, bliver Aktierne betydelig mere værd, og man kan godt gaa ud fra, at man ogsaa vil faa de 8 pCt. i Udbytte og de andre Herligheder, som Flertallet byder i dette Lovforslag. Men der er ingen Grund til at imødekomme Børsen og dem, der spekulerer i Aktierne, og til at sætte Renten højere end til 1 pCt. over Nationalbankens gennemsnitlige Diskonto.

I Ændringsforslag Nr. 6 foreslaar vi, at Staten ved Koncessionstidens Udløb har Ret til at indløse Aktierne til en Kurs af 110. Jeg mener, at det er en flot Kurs; det